Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EEG

av den 19 oktober 1992

om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

(EGT L 316, 31.10.1992, s. 21)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EEG

av den 19 oktober 1992

om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Direktiv 92/12/EEG fastställer bestämmelser om de allmänna reglerna för punktskattebelagda varor ([4]).

Direktiv 92/84/EEG ([5]) fastställer vilka minimisatser för punktskatt som skall tillämpas i medlemsstaterna på alkohol och alkoholdrycker.

För att den inre marknaden skall fungera väl är det viktigt att bestämma gemensamma definitioner för alla produkter i fråga.

Det är praktiskt att basera dessa definitioner på dem som angivits i den Kombinerade tull- och statistiknomenklatur som är i kraft vid den tidpunkt då detta direktiv antas.

Beträffande öl är det möjligt att tillåta alternativa metoder att beräkna skattesatsen på den färdiga produkten.

Beträffande öl är det möjligt att inom vissa gränser tillåta medlemsstater att tillämpa skatten på skikt om mer än en grad Plato, allt under förutsättning att inget öl belastas med mindre än gemenskapens miniskattesats.

Beträffande öl framställt i små, oberoende bryggerier och etylalkohol framställd i små destillerier behövs gemensamma lösningar som tillåter medlemsstater att tillämpa nedsatta skattesatser på dessa produkter.

Det är möjligt att tillåta variationer i den styrka vid vilken medlemsstaterna börjar att beskatta öl, om detta inte vållar några oacceptabla problem i den inre marknaden.

Beträffande öl, vin och andra jästa drycker är det tillrådligt att tillåta medlemsstaterna att skattebefria hemgjorda produkter som inte är framställda i kommersiellt syfte.

I princip bör medlemsstaterna tillämpa en enda skattesats per hektoliter färdig produkt på allt icke mousserande vin och övriga icke mousserande jästa drycker, och en enda skattesats per hektoliter färdig produkt på allt mousserande vin och mousserande jästa drycker.

Det är tillrådligt att tillåta medlemsstaterna att tillämpa nedsatta skattesatser på alla slags vin och övriga jästa drycker, allt under förutsättning att den faktiska alkoholhalten i produkterna inte överstiger 8,5 volymprocent.

Medlemsstater som tillämpar en högre skattesats på vissa viner den 1 januari 1992 bör tillåtas fortsätta att göra det.

I princip bör medlemsstaterna tillämpa en enda skattesats per hektoliter färdig produkt på alla mellanprodukter.

([1]) EGT nr C 322, 21.12.1990, s. 11.
([2]) EGT nr C 67, 16.3.1992, s. 165.
([3]) EGT nr C 96, 18.3.1991, s. 25.
([4]) EGT nr L 76, 23.3.1992, s. 1.
([5]) EGT nr L 316, 31.10.92, s. 29.

▼B

Det är tillrådligt att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en nedsatt skattesats för mellanprodukterna, å ena sidan produkter av en styrka som inte överstiger 15 volymprocent och å andra sidan naturligt söta viner.

I princip bör medlemsstaterna tillämpa samma skattesats per hektoliter ren alkohol på all etylalkohol såsom den definieras i detta direktiv.

Det är möjligt att tillåta medlemsstaterna att tillämpa nedsatta skattesatser eller ge skattebefrielse för vissa produkter av regional och traditionell natur.

I de fall då medlemsstater tillåts tillämpa nedsatta skattesatser, bör de nedsatta skattesatserna inte vålla snedvridning av konkurrensen inom den inre marknaden.

Medlemsstaterna bör tillåtas att återbetala punktskatten på alkoholdrycker som har blivit otjänliga för konsumtion.

Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa de skattebefrielser som tillämpas på varor som transporteras mellan medlemsstater.

Det är dock möjligt att ge medlemsstaterna valmöjlighet att tillämpa skattebefrielse bunden till slutanvändning inom deras territorium.Det är nödvändigt att skapa ett system för tillkännagivande av denatureringskraven i varje medlemsstat för fullständigt denaturerad alkohol och för dessas godkännande av övriga medlemsstater.

Medlemsstaterna bör inte berövas medlen för att bekämpa sådant skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk som kan uppkomma på de områden där befrielserna gäller.

Medlemsstaterna bör tillåtas att genomföra de i detta direktiv föreskrivna skattebefrielserna genom återbetalning.

Eftersom vissa medlemsstater tillämpar en högre skattesats på ”övriga mousserande jästa drycker” än på mellanprodukter, bör de tillåtas att tillämpa denna högre skattesats på mellanprodukter med de egenskaper som kännetecknar dessa ”övriga mousserande jästa drycker”.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

ÖL

Tillämpningsområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall tillämpa en punktskatt på öl i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall fastställa sina skattesatser i enlighet med direktiv 92/84/EEG.

Artikel 2

I detta direktiv avses med öl varje vara enligt KN-nummer 2203 eller varje vara som innehåller en blandning av öl och alkoholfria drycker enligt KN-nummer 2206, i båda fallen med en faktisk alkoholhalt räknat på volym som överstiger 0,5 procent.

Fastställande av skatten

Artikel 3

1. Den punktskatt som medlemsstaterna tar ut på öl skall bestämmas med utgångspunkt från antingen

— hektoliter per grad Plato, eller

— hektoliter per grad faktisk alkoholstyrka räknat på volym

av den färdiga produkten.

▼B

2. Vid bestämningen av skatten på öl i enlighet med kraven i direktiv 92/84/EEG får medlemsstaterna bortse från delar av en grad Plato eller grad faktisk alkoholhalt räknat på volym.

Dessutom får medlemsstater som beräknar skatten med utgångspunkt i hektoliter per grad Plato dela in öl i kategorier bestående av högst fyra grader Plato per kategori och ta ut samma skatt per hektoliter för allt öl som ryms inom varje kategori. Dessa skattesatser skall utan undantag vara lika med eller större än den minimiskattesats som fastställs i artikel 6 i direktiv 92/84/EEG, nedan betecknad som minimiskattesatsen.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får differentieras efter årsproduktionen vid bryggerierna i fråga, på öl bryggt av oberoende, små bryggerier med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som producerar mer än 200 000 hl öl per år.

— De nedsatta skattesatserna, som får understiga minimiskattesatsen, får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för punktskatt.

2. Vid tolkningen av bestämmelserna om de nedsatta skattesatserna skall med *oberoende, litet bryggeri* avses ett bryggeri som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra bryggerier, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra bryggeriers och som inte brygger på licens. Om två eller flera små bryggerier samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 200 000 hl, får de behandlas som ett enda oberoende, litet bryggeri.

3. Medlemsstaterna skall se till att de nedsatta skattesatser som de får införa tillämpas lika på öl som levereras till deras territorium från oberoende, små bryggerier i andra medlemsstater. De skall särskilt se till att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta inhemska motsvarighet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får understiga minimiskattesatsen, på öl med en faktisk alkoholhalt räknat på volym som inte överstiger 2,8 procent.

2. Medlemsstaterna får inskränka tillämpningen av denna artikel till varor som innehåller en blandning av öl och alkoholfria drycker enligt KN-nummer 2206.

Artikel 6

På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa enkel tillämpning av skattebefrielsen får medlemsstater från punktskatt undanta öl framställt av en enskild och konsumerat av producenten, hans familjemedlemmar eller hans gäster, om ingen försäljning förekommer.

AVSNITT II

VIN

Tillämpningsområde

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall tillämpa en punktskatt på vin i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall fastställa sina skattesatser i enlighet med direktiv 92/84/EEG.

▼B

Artikel 8

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *icke mousserande vin*: varor enligt KN-nummer 2204 och 2205 utom mousserande vin såsom det definieras i punkt 2 i denna artikel

   — med en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, om den alkohol som ingår i den färdiga produkten uteslutande kommer från jäsning,

   — med en faktisk alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent men inte 18 volymprocent, om de är framställda utan någon tillsats och om den alkohol som ingår i den färdiga produkten uteslutande kommer från jäsning.

2. *mousserande vin:* varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 och 2205 som

   — är tappade på buteljer med champagnekorkar som hålls på plats av bindningar eller fästanordningar eller har ett övertryck på grund av koldioxid i lösning om minst tre bar,

   — har en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, om den alkohol som ingår i den färdiga produkten uteslutande kommer från jäsning.

Fastställande av skatten

Artikel 9

1. Den punktskatt som medlemsstaterna tar ut på vin skall fastställas med utgångspunkt i antalet hektoliter färdig produkt.

2. I den mån inte annat föreskrivs i punkterna 3 och 4 skall medlemsstaterna tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som icke mousserande vin. Likaså skall de tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som mousserande vin. De får tillämpa samma skattesats på både icke mousserande och mousserande vin.

3. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta punktskattesatser på varje slag av icke mousserande och mousserande vin med en faktisk alkoholhalt som inte överstiger 8,5 volymprocent.

4. De medlemsstater som den 1 januari 1992 tillämpade en högre skattesats på icke mousserande viner såsom de definieras i artikel 8.1 andra strecksatsen får fortsätta att tillämpa denna skattesats. Denna högre skattesats får inte vara högre än den nationella standardskattesats som tillämpas på mellanprodukter.

Artikel 10

På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en enkel tillämpning av befrielsen, får medlemsstater från punktskatt undanta vin framställt av en enskild och konsumerat av producenten, hans familjemedlemmar eller hans gäster, om ingen försäljning förekommer.

AVSNITT III

ANDRA JÄSTA DRYCKER ÄN VIN OCH ÖL

Tillämpningsområde

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall ta ut punktskatt på andra jästa drycker än öl och vin (övriga jästa drycker) i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall fastställa sina skattesatser i enlighet med direktiv 92/84/EEG.

▼B

Artikel 12

I detta direktiv och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 17 används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *övriga icke mousserande jästa drycker*: varor enligt KN-nummer 2204 och 2205 men som inte nämns i artikel 8 ovan, och varor enligt KN-nummer 2206, utom övriga mousserande jästa drycker såsom dessa definieras i punkt 2 i denna artikel och alla varor som omfattas av artikel 2, om deras faktiska alkoholhalt
   — överstiger 1,2 volymprocent men inte 10 volymprocent,
   — överstiger 10 procent men inte 15 volymprocent och om den alkohol som ingår i produkten uteslutande kommer från jäsningen.
2. *övriga mousserande jästa drycker:* varor enligt KN-nummer 2206 00 91 samt de varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 och 2205 som inte nämns i artikel 8 ovan om de
   — är tappade på buteljer med champagnekorkar som hålls på plats av bindningar eller fästanordningar eller har ett övertryck på grund av koldioxid i lösning om minst tre bar,
   — har en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 volymprocent men inte 13 volymprocent,
   — har en faktisk alkoholhalt som överstiger 13 volymprocent men inte 15 volymprocent och den alkohol som ingår i den färdiga produkten uteslutande kommer från jäsning.

Fastställande av skattesatsen

Artikel 13

1. Den punktskatt som medlemsstaterna tar ut på övriga jästa drycker skall fastställas med utgångspunkt i antalet hektoliter färdig produkt.

2. I den mån inte annat föreskrivs i punkt 3 skall medlemsstaterna tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga icke mousserande jästa drycker. Likaså skall de tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga mousserande jästa drycker. De får tillämpa samma skattesats på både övriga icke mousserande jästa drycker och övriga mousserande jästa drycker.

3. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta punktskattesatser på varje slag av övriga icke mousserande och mousserande jästa drycker med en faktisk alkoholhalt som inte överstiger 8,5 volymprocent.

Artikel 14

På de villkor som de fastställer för att säkerställa en enkel tillämpning av denna artikel får medlemsstater från punktskatt undanta övriga icke mousserande och mousserande jästa drycker som framställs av en enskild och konsumeras av producenten, hans familjemedlemmar eller hans gäster, om ingen försäljning förekommer.

Artikel 15

Vid tillämpningen av direktiv 92/84/EEG och 92/12/EEG skall hänvisningar till ”vin” anses gälla i samma mån för övriga jästa drycker såsom de definieras i detta avsnitt.

AVSNITT IV

MELLANPRODUKTER

Tillämpningsområde

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall tillämpa punktskatt på mellanprodukter i enlighet med detta direktiv.

▼B

2. Medlemsstaterna skall fastställa sina skattesatser i enlighet med direktiv 92/84/EEG. Dessa skattesatser får aldrig understiga de skattesatser som medlemsstaterna tillämpar på produkterna i artiklarna 8.1 och 12.1 i det här direktivet.

Artikel 17

1. I detta direktiv avses med ”mellanprodukter” alla produkter med en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent, som är hänförliga till KN-nummer 2204, 2205 och 2206 men som inte omfattas av artiklarna 2, 8 eller 12.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 12 får medlemsstaterna behandla som mellanprodukt varje icke mousserande jäst dryck som ryms inom tillämpningsområdet för artikel 12.1 med en faktisk alkoholhalt som överstiger 5,5 volymprocent och som inte uteslutande kommer från jäsning, och varje mousserande jäst dryck som ryms inom tillämpningsområdet för artikel 12.2 med en faktisk alkoholhalt som överstiger 8,5 volymprocent och som inte uteslutande kommer från jäsning.

Fastställande av punktskattesatsen

Artikel 18

1. Den punktskatt som medlemsstaterna tar ut på mellanprodukter skall fastställas med utgångspunkt i antalet hektoliter färdig produkt.

2. Om inte annat föreskrivs i punkterna 3, 4 och 5, skall medlemsstaterna tillämpa samma skattesats på alla produkter som beskattas som mellanprodukter.

3. En medlemsstat får tillämpa en enda reducerad skattesats på mellanprodukter med en faktisk alkoholhalt som inte överstiger 15 volymprocent på följande villkor:

— Den reducerade skattesatsen får inte sättas mer än 40 % under den nationella standardsatsen för punktskatt.

— Den reducerade skattesatsen får inte vara lägre än den nationella standardsats som tillämpas för varor som omfattas av artiklarna 8.1 och 12.1 i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna får tillämpa en enda reducerad skattesats på mellanprodukter såsom dessa definieras i artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EEG) nr 4252/88.

Den reducerade skattesatsen

— får understiga minimiskattesatsen men får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för punktskatt

— får inte sättas lägre än den minimiskattesats som tillämpas på mellanprodukter.

5. För mellanprodukter som är tappade på buteljer med champagnekorkar som hålls på plats av bindningar eller fästanordningar eller har ett övertryck på grund av koldioxid i lösning om minst tre bar får medlemsstaterna tillämpa samma skattesats som den som föreskrivs för varor som ryms inom tillämpningsområdet för artikel 12.2, om denna skattesats är högre än den nationella skattesatsen för mellanprodukter.

AVSNITT V

ETYLALKOHOL

Tillämpningsområde

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall tillämpa punktskatt på etylalkohol i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall fastställa sina skattesatser i enlighet med direktiv 92/84/EEG.

▼B

Artikel 20

I detta direktiv avses med ”etylalkohol”

— varor som har en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 volymprocent och är hänförliga till KN-nummer 2207 och 2208, även om dessa produkter utgör en del av en vara som ryms inom ett annat kapitel av Kombinerade nomenklaturen,

— varor enligt KN-nummer 2204, 2205 och 2206 som har en faktisk alkoholhalt räknat på volym som överstiger 22 volymprocent,

— varor som innehåller drickbar sprit, vare sig i lösning eller inte.

Fastställande av skatten

Artikel 21

Punktskatten på etylalkohol skall bestämmas per hektoliter ren alkohol vid 20ºC och skall beräknas med utgångspunkt i antalet hektoliter ren alkohol. Om inte annat följer av artikel 22 skall medlemsstaterna ta ut samma skattesats på alla varor som beskattas som etylalkohol.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta punktskattesatser på etylalkohol som framställs av små destillerier med följande begränsningar:

— De reducerade skattesatserna, som får understiga minimiskattesatsen, får inte tillämpas på företag som producerar mer än 10 hektoliter ren alkohol per år. Medlemsstater som tillämpade reducerade skattesatser den 1 januari 1992 för företag som producerar mellan 10 hektoliter och 20 hektoliter ren alkohol per år får dock fortsätta att göra det.

— De nedsatta skattesatserna får inte sättas lägre än till 50 % av den nationella standardsatsen.

2. I bestämmelserna om nedsatta skattesatser avses med *litet destilleri* ett destilleri som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra destillerier och som inte arbetar på licens.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att varje nedsatt skattesats som de inför tillämpa på samma sätt på etylalkohol som levereras till deras territorium från oberoende små producenter i andra medlemsstater.

4. Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser varigenom alkohol som framställs av små producenter får omsättas fritt så snart den framställts (förutsatt att producenterna inte själva har genomfört några transaktioner inom gemenskapen) utan att underkastas skatteupplagsförfaranden, och att den slutligt schablonbeskattas.

5. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser på varor enligt KN-nummer 2208 med en faktisk alkoholhalt om högst 10 volymprocent.

▼A1

6. Tjeckien får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av destillerier vid fruktodlingar som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen skall begränsas till 30 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk.

7. Slovakien och Ungern får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av destillerier vid fruktodlingar som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen skall begränsas till 50 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk. Kommissionen kommer att se över denna ordning år 2015, och rapportera eventuella ändringar till rådet.

▼B

Artikel 23

Följande medlemsstater får tillämpa en reducerad skattesats som får understiga minimiskattesatsen men inte sättas lägre än 50 % av den nationella standardsatsen på etylalkohol, på följande varor:

1. Frankrike, med avseende på rom, såsom denna vara definieras i förordning (EEG) nr 1576/89, artikel 1.4 a framställd av sockerrör som skördats på tillverkningsplatsen såsom anges i artikel 1.3.1 i samma förordning, som har en halt av andra flyktiga ämnen än etyl- och metylalkohol av minst 225 gram per hektoliter ren alkohol och en faktisk alkoholhalt av minst 40 volymprocent.
2. Grekland, med avseende på spritdrycker med anissmak enligt definition i förordning (EEG) nr 1576/89 som är färglösa, har ett sockerinnehåll av högst 50 gram per liter och där minst 20 % av slutproduktens alkoholhalt består av alkohol som smaksatts genom destillation i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater av koppar med en rymd av högst 1 000 liter.

AVSNITT VI

DIVERSE

Artikel 24

1. Medlemsstaterna behöver inte kräva att produkter som omfattas av detta direktiv skall tillverkas i skatteupplag på grundval av alkoholhaltiga ingredienser med punktskatteuppskov, om skatten på ingredienserna redan har betalats i förskott och om den sammanlagda skatt som skall betalas för de ingående alkoholhaltiga varorna inte är mindre än den skatt som skall betalas för den vara som blir resultatet av att de blandas.

2. Spanien behöver inte betrakta som tillverkning av mellanprodukter tillverkning av viner som produceras i regionerna Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato och Terra Alta, till vilka alkohol har tillsatts på sådant sätt att deras alkoholhalt inte ökar med mer än 1 volymprocent.

Artikel 25

Medlemsstaterna får återbetala punktskatt på alkoholdrycker som dragits tillbaka från marknaden därför att deras tillstånd eller ålder gör dem olämpliga för konsumtion.

Artikel 26

I detta direktiv skall hänvisningar till KN-nummer avse den version av Kombinerade nomenklaturen som är i kraft när detta direktiv antas.

AVSNITT VII

SKATTEBEFRIELSER

Artikel 27

1. Medlemsstaterna skall befria de varor som omfattas av detta direktiv från den harmoniserade punktskatten på villkor som de skall fastställa i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådan befrielse och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk i följande fall:

a) Varorna distribueras i form av alkohol som blivit fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav, sedan dessa i föreskriven ordning blivit anmälda och godkända i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel; denna befrielse skall ske på villkor att bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG tillämpas på kommersiella flyttningar av fullständigt denaturerad alkohol.

b) Varorna är denaturerade i enlighet med någon medlemsstats krav och används vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion.

▼B

c) Varorna används vid framställning av vinäger som är hänförlig till KN-nummer 2209.

d) Varorna används vid framställning av mediciner definierade av direktiv 65/65/EEG.

e) Varorna används vid framställning av smakämnen för tillverkning av livsmedel och alkoholfria drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

f) Varorna används direkt eller som en beståndsdel i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, om i varje enskilt fall alkoholhalten inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kg av halvfabrikat avsedda för choklad och 5 liter ren alkohol per 100 kg av halvfabrikat avsedda för övriga varor.

2. Medlemsstaterna får befria de varor som omfattas av detta direktiv från den harmoniserade punktskatten på villkor som de skall fastställa i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådan befrielse och att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, när varorna används

a) som varuprov för analys, för nödvändiga produktionsprov eller för vetenskapliga ändamål,

b) för forskning,

c) för medicinska ändamål på sjukhus och apotek,

d) i en tillverkningsprocess, om den slutliga produkten inte innehåller alkohol,

e) vid tillverkning av en ingrediens som inte är punktskattebelagd enligt detta direktiv.

3. Före den 1 januari 1993 och tre månader före varje avsedd senare förändring i nationell lagstiftning skall varje medlemsstat till kommissionen tillsammans med all relevant information lämna uppgift om de denatureringsämnen som den har för avsikt att använda vid tillämpningen av punkt 1 a. Kommissionen skall översända meddelandena till de övriga medlemsstaterna inom en månad efter mottagandet.

4. Om varken kommissionen eller någon medlemsstat inom två månader efter det att de övriga medlemsstaterna underrättats har begärt att ärendet tas upp i rådet, skall rådet anses ha godkänt de anmälda denatureringsprocesserna. Om någon invändning reses inom denna frist, skall beslut fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG.

5. Om en medlemsstat finner att en vara som har blivit skattebefriad enligt punkt 1 a eller 1 b ovan ger upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, får den vägra att medge befrielse eller återkalla den nedsättning som redan beviljats. Medlemsstaten skall genast underrätta kommissionen. Kommissionen skall översända anmälan till de övriga medlemsstaterna inom en månad efter mottagandet. Slutligt beslut skall sedan fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG. Medlemsstaterna är inte förpliktade att ge ett sådant beslut retroaktiv verkan.

6. Medlemsstaterna skall ha frihet att genomföra de undantag som nämns ovan med hjälp av återbetalning av erlagd punktskatt.

Artikel 28

Förenade kungariket får fortsätta att tillämpa de skattebefrielser som tillämpades den 1 januari 1992 på följande produkter:

— Koncentrerad maltdryck vars vört före jäsningen hade en styrka av minst 1 200 (47º Plato).

— ”Aromatic bitters” med en faktisk alkoholhalt mellan 44,2 och 49,2 volymprocent, innehållande mellan 1,5 och 6 viktprocent gentiana, kryddor och andra aromatiska ingredienser och mellan 4 och 10 viktprocent socker, levererade i behållare innehållande högst 0,2 liter av varan.

▼B

AVSNITT VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1992. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 30

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.